

Kedves Barátaink!

A KERESZT, Európa jelképe! Az utóbbi idő eseményeinek tükrében, s különös tekintettel arra a vitára, hogy szabad-e a keresztet nyilvános helyen viselni, mutatni, kifüggeszteni; mostani hírlevelünkkel olyan érveket kívánunk nyújtani, melyek segítségül szolgálhatnak számunkra abban a törekvésünkben, hogy ne hagyjuk, hogy Európa megtagadja saját gyökereit. Ez az egyetlen útja annak, hogy kontinensünkön a vallásszabadság és a tolerancia fogalmai ne csak jól csengő üres frázisok legyenek, hanem az életet igazoló tények.

Barátsággal köszönt,
az Európa Krisztusért csapata (www.europe4christ.net)

- * -

Érveink pontokba szedve

A vallásszabadság a vallás gyakorlásának szabadságát jelenti, nem pedig az érvek összeütköztetésétől való menekvést. A vallásszabadság fogalma semmiképpen sem foglalja magába azt a törekvést, hogy társadalmunkat a vallástól mentesítsük, megszabadítsuk.

A kereszt erőszakos eltávolítása ugyanolyan szintű megsértése a szabadságnak és jognak, mintha az ateistákat köteleznénk keresztet állítására. Az üres fehér fal – különösen ha az a fal előtte évszázadokig nem volt üres – ugyancsak ideológiai kinyilatkoztatás. Az érték-semleges állam képe csak fikció, melyet propaganda célokra lebegtetnek.

Nem tekinthető erősebbnek a jog arra, hogy mindenféle vallási tartalommal való konfrontálódást elkerüljön az ember, mint a jog a szabad vallás gyakorlásához.

Azok az államok, melyek aláírták az Emberi Jogok Európai Egyezményét egykor megértették, hogy a „szabad vallásgyakorláshoz” való jog nem jelenti a „társadalom vallástól való megszabadítását”.

A jogászok gyakran emlegetik a csúszós lejtő esetét. A kezdeteknél kell ellenállni! Ma az intézményeket jelkép-mentesítik, holnap már nem hordhatjuk a keresztet a nyakláncunkon.

Ahelyett, hogy a vallásellenesség ellen küzdenénk; jelképei ellen való támadásokkal a mai társadalom egy rétege magával a vallással áll hadban.

Nem lehet a vallásellenességgel küzdeni politikai problémák, feszültségek megoldásáért.

A fundamentalista vallásellenesség a maga intoleráns mivoltával ugyanolyan kategóriát alkot, mint a vallási fanatizmus. A kereszténység alapvető természete a nyitás a külvilág felé; sosem tekinthető magánügynek, nem lehet falak közé gettóba szorítani.

Az érintett európai közösség többsége szeretné megtartani a keresztet! A demokrácia megcsúfolása, amikor az egyéni érdekeket engedi ilyen szemellenzősen előtérbe.

A kereszt Európa jelképe. Nemcsak vallási jelkép, hanem ezen túlmutatóan egy egész kontinens múltja, kultúrája sűrűsödik össze benne!

(Kérjük, hogy a fentieket a forrás megjelölésével terjesszék!)

A Kereszt Európa Jelképe

Írta: Martin Kugler

1960-ban a bécsi Könyg érsek kómából ébredt egy Jugoszláviában elszenvedett nagyon súlyos autóbaleset után. Feleszmélvén, kórházi szobája falán Tito arcképét látta maga előtt. A fiatal érseket ez az élmény tette különösen érzékennyé a kommunista államokban élő keresztények megértésére; indította fel egyfajta különleges szolidaritás érzését benne irántuk. Számunkra ennek a jelenetnek az elképzelése tisztázhatja azt a félreértést, mely alapján a politikát ma Európában gyakorolják. Téves eszme az, hogy a valódi vallásszabadság a társadalomnak vallástól való elkülönítését jelenti. Ezt a folyamatot, a semlegesség jegyében, ma diplomatikusan szekularizációnak hívják. A téveszmére napjainkban az Európai Emberjogi Bíróság egy ítélete világított erősen rá, melyet olyan hamis feltételezéseken alapulva hozott meg a testület, melyeket egy előítélet-mentes, észérveken alapuló vitában könnyedén meg lehetne cáfolni.

Első ilyen állítás az *érték-semleges állam koncepciója*, mely egyszerűen naív és illuzórikus elképzelés.

Másodsorban az a gondolat, hogy egy a *vallási élet jelképeitől mentes társadalom toleránsabb lenne*, és megfelelőbb teret nyújtana a lelkiismereti szbaadságnak, mint egy olyan nyilvános tér, melyben a vallási jelképek jelenléte megengedett.

Az első állítás, melyen napjaink hatalmas félreértése alapszik, inkább viccnek tekinthető. Mit jelent az értéksemleges állam fogalma a csalás és korrupció elleni harcban, a diszkrimináció és xenophobia elleni küzdelemben vagy a környezetszennyezés, munkahelyi zaklatás eseteiben? Nevezetű értéksemlegesnek az az állam, mely tiltja a neo-náci jelképeket, de engedi a pornográfiát; a fejlődési támogatásoknak bizonyos formáit támogatja, míg másokat nem?

Valaki a bolondját járhatja velünk! Már Goethe felhívta a figyelmet annak idején a liberális eszmék ürességére. Az ideológiák vagy jók, vagy rosszak, s a mi feladatunk, hogy azon emberek felé, akik másképp gondolkodnak, mint mi, liberálisak legyünk. Történészként, ezt az érték-semleges államfogalmat csak egyféleképpen értelmezhetem: Egy kissé megkésített reakciója ez az európai gondolkodóknak a trón és oltár múltbeli összefonódása ellen.

A másik állítást azonban komolyan kell vennünk. Joseph Weiler, a kiváló zsidó jogtudós az Európai Alkotmányban a kereszténységre való hivatkozás vitája kapcsán ekképpen nyilatkozott: „Mint egy vallási kisebbség tagja, jobban érzem magam egy olyan társadalomban, mely tiszteli saját vallási jelképeit, mint egy szekularizált társadalomban, mely megtagadja saját gyökereit, és fanatikusan elkötelezett bármiféle vallásos megnyilatkozás eltávolítására.” Az ember még hozzátehetné: A kórházak faláról eltávolított kereszt, s az utána maradó üres fal maguk válnak jelképpé, s küldik üzenetüket a haldokló betegeknek.

Természetesen az ateista szülő úgy érezheti, hogy gyermekét megzavarja az osztályteremben lévő kereszt. A találkozás azonban elkerülhetetlen. Engem például az bosszanthatna, hogy amikor belépek egy osztrák postahivatalba, látom annak az elnöknek a képét, akire soha sem szavaztam. Vagy amikor útban a lányomért az óvodába nézem Bécs városának plakátjait, melyeket az én adómból is fizettek. Befolyásoltság, ideológiai jelképek, látványok léteznek, s létezni is fognak. Az egyetlen kérdés, hogy milyen tartalommal fognak létezni. Az államnak ugyebár csak nagyon óvatosan, s mérsékelten szabad beavatkoznia. És ha ezt megteszi, akkor nem olyan tiltásokkal kellene lépnie, mely a vallást zárja falak közé, szorítja ki a közéletből. A kereszt ma semmiképpen nem a korlátoltság, a bezártság üzenetét hordozza, hanem épp ellenkezőleg, Európa identitásának és összetartozásának jelképe. Nem csak Könyg érsek hiányolja tehát a jugoszláv kórház szobájából, de ugyanígy éreznék én is, sőt még azok a barátok is, akik nem tartoznak az egyház kötelékébe. A svájci Alpok hegycsúcsainak illetve a burgundi templomtornyok keresztje, s ugyanígy a mentőautókra festett vörös kereszt hozzánk tartozik. A keresztényeknek a kereszt igény és misztérium. Európának viszont az eddigi legsikeresebb logója. Maradjon hát látható! (Megjelent a Die Presse napilapban, 2009 november 6-én)

Dr. Martin Kugler történelmet, politológiát és kommunikációt tanult. Jelenleg a Kairos tanácsadó cég igazgatója, mely non-profit programokkal foglalkozik.

A témához kapcsolódóan javasoljuk elolvasásra Walter Kasper bíboros, a Keresztény Egység pápai tanácsának elnökének levelét az alábbi link alatt: http://www.europe4christ.net/fileadmin/media/pdf/english/Letter_for_Europe_16.pdf